

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Soledad Duarte Hueros

Strona pozwana: Autociba SA, Automóviles Citroen España SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de Primera Instancia — Badajoz — Wykładnia art. 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, s. 12) — Prawa konsumenta — Nikłe znaczenie braku zgodności towaru — Brak naprawienia towaru — Żądanie unieważnienia umowy — Niedopuszczalność — Brak pomocniczego żądania zmierzającego do stosownej obniżki ceny — Możliwość, by sąd krajowy z urzędu rozpoznał kwestię stosownej obniżki ceny

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, iż stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego takich jak w postępowaniu głównym, które w wypadku gdy konsument uprawniony do stosownej obniżki ceny towaru określonej w umowie kupna dochodzi przed sądem jedynie unieważnienia tej umowy, którego nie może uzyskać ze względu na nikłe znaczenie braku zgodności, nie pozwalają sądowi krajowemu rozpatrującemu sprawę na przyznanie z urzędu takiej obniżki, chociaż rzeczonemu konsument nie ma prawa doprecyzować swego pierwotnego żądania ani wnieść nowego pozwu w tym celu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 września 2013 r. — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) przeciwko Komisji Europejskiej, Lexmark International Technology SA

(Sprawa C-56/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynki naboji do drukarek — Decyzja w sprawie oddalenia skargi do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Niskie prawdopodobieństwo udowodnienia istnienia naruszenia art. 82 WE — Znaczenie wagi zarzucanego naruszenia)

(2013/C 344/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (przedstawiciel: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Antoniadis i C. Hödlmayr, pełnomocnicy, wspierani przez W. Barga, Rechtsanwalt), Lexmark International Technology

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 24 listopada 2011 r. w sprawie T-296/09 EFIM przeciwko Komisji, mocą którego Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 4125 z dnia 20 maja 2009 r. dotyczącej odrzucenia skargi COMP/C-3/39.391 w sprawie rzekomych naruszeń art. 81 WE i art. 82 WE przez spółki Hewlett-Packard, Lexmark, Canon i Epson na rynku naboji do drukarek — Uprawnienia Komisji — Obowiązki związane z postępowaniem w sprawie skarg do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Proporcjonalność — Brak uzasadnienia — Naruszenie prawa do obrony — Komunikat Komisji w sprawie rozpatrzenia skarg

Sentencja

- 1) Powołanie zostaje oddalone.
- 2) European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts przeciwko Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Sprawa C-59/12) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Zakres stosowania — Wprowadzające w błąd informacje rozpowszechniane przez kasę chorych ustawowego systemu ubezpieczeń społecznych — Kasa ustanowiona w formie podmiotu prawa publicznego)

(2013/C 344/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

Strona pozwana: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22) w związku z art. 2 lit. d) tej dyrektywy — Zakres stosowania — Pojęcia „praktyk handlowych” i „przedsiębiorcy” — Ogłoszenia reklamowe ustawowej kasy chorych zawierające wprowadzające w błąd informacje na temat niekorzystnych skutków ewentualnej zmiany przez jej klientów

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że podmiot prawa publicznego odpowiedzialny za wykonywanie zadań w interesie ogólnym, takich jak zarządzanie ustawowym systemem ubezpieczeń zdrowotnych, podlega jej podmiotowemu zakresowi stosowania.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative — Luksemburg) — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou przeciwko Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Sprawa C-86/12) (¹)

(Obywatelstwo Unii — Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego będącego bezpośrednim wstępnym obywateli Unii będących małymi dziećmi — Obywatele Unii, którzy urodzili się w państwie członkowskim innym niż państwo ich przynależności państwowej i którzy nie korzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się — Prawa podstawowe)

(2013/C 344/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou

Strona pozwana: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour administrative — Wykładnia art. 20 TFUE i art. 20, 21, 24, 33 i 34 Karty praw podstawowych — Odmowa ze strony państwa członkowskiego przyznania prawa pobytu obywatelowi państwa trzeciego, bezpośredniemu wstępnemu, który sam sprawuje opiekę nad swoimi małoletnimi dziećmi, obywatelami Unii, mającymi obywatelstwo państwa członkowskiego — Brak wspólnego życia rodzinnego z drugim bezpośrednim wstępnym, zamieszkującym w innym państwie członkowskim — Zakres odmowy prawa pobytu, przyznania zezwolenia na pobyt i zezwolenia na pracę — Skutki w zakresie skutecznego korzystania z praw związanych ze statusem obywatela Unii

Sentencja

W sytuacji takiej, jaka ma miejsce w postępowaniu głównym, wykładni art. 20 TFUE i 21 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie odmówiło prawa pobytu na swoim terytorium obywatelowi państwa trzeciego, który to obywatel ma na swoim wyłącznym utrzymaniu małe dzieci będące obywatelami Unii, przebywające wraz z nim od urodzenia w tym państwie członkowskim, mimo iż nie posiadają obywatelstwa tego państwa członkowskiego ani nie skorzystały ze swego prawa do swobodnego przemieszczania się, o ile rzeczeni obywatele Unii nie spełniają wymogów ustanowionych w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, lub taka odmowa nie pozbawia tych obywateli możliwości skutecznego skorzystania z istoty praw przyznanych przez status obywatela Unii. Dokonanie stosownych ustaleń należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.